

dagsordenen, men de ville sikre regeringen, at de fik den gennemført. Og så var der ikke mere for os at gøre. Der lå i hvert fald ingen tilbud om forhandling, og derfor har jeg af gode grunde ikke haft mulighed for at afslå.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg ved godt, vi har en 5-6 punkter mere på dagsordenen, men nu er vi ved at snakke om dagsorden, og så synes jeg lige så godt, vi kan prøve at gøre det færdig. Vi er med i en dagsorden sammen med V og K og Dansk Folkeparti, men det er klart, når der kommer andre dagsordener, så er man nødt til at vurdere, hvilken der er mest fornuftig. Men det kan vi aldrig vide, hvis vi ikke kan forstå en dagsorden. Det er jo sådan, at den dagsorden, der bliver vedtaget, bliver jo en lov fremover, kan vi sige. Og der er lidt pudsigt ved den her dagsorden. Der står:

»Idet Folketinget opfordrer regeringen . . .«

De, der står bag, er tre partier, der alle deltager i regeringen. Det er altså regeringen, der opfordrer regeringen til osv.

Men jeg vil også godt spørge efter det samme, som hr. Henning Grove spurgte om, og som hr. Erling Christensen ikke rigtig svarede på, om det der med at indsnævre landmandens adgang til at fastlægge det forventede udbytt niveau. Jamen det er da noget, der ikke bare vil interessere landmanden, det vil så sandelig da også interessere kreditforeninger og banker, når de skal have deres kassekredit hævet. Hvad betyder det, at udbytt niveauet skal falde? Er det med 10 pct.? Er det med 40 pct.? Det skal långiveren da vide.

Og så til tredje pind. Der vil jeg også godt spørge: Hvad menes der med, når der står: » . . . husdyrgødning i takt med, hvad der er teknisk muligt«? Hvad mener man, der er teknisk muligt? Der må være nogle rammer der.

Så vil jeg også godt spørge til næste pind. Der står udlægning af administration til amterne af tilskud. Derfor vil jeg godt spørge hr. Erling Christensen: Er det her forhandlet med amterne? Ellers kan man jo ikke bare vedtage det med en pind. Og jeg vil også godt spørge De Konservative, om det er forhandlet med dem. De Konservative er jo en part i finanslovforhandlingerne, og det her drejer sig om 170 mio. kr., og det skal jo tages fra finansloven. Så der er flere ting jeg synes vi skal have at vide, inden vi kan gå til afstemning om de her dagsordener. Det er lidt beklageligt, at den socialdemokratiske ordfører

tilsyneladende psykisk er fraværende i øjeblikket.

Ole Donner (DF):

Jeg vil godt lige sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Christensen, at han må have overset, at der var flere end V og K med i det omtalte dagsordensforslag. Og for at han ikke skal rende rundt og inklinere, så vil jeg godt sige: Uanset om man havde forelagt os det forslag, som regeringen kommer med, så ville svaret have været nej tak. Hr. Christian Mejdahl har tidligere på dagen nævnt, at han fandt det meget mærkeligt, at regeringspartierne rejser en forespørgselsdebat til sig selv og så straks fremsætter et dagsordensforslag, der strammer de eksisterende regler. Der må vi sige i Dansk Folkeparti, vi er 100 pct. enige med hr. Mejdahl i de betragtninger.

Den her forespørgselsdebat kunne godt minde om en meget omtalt telefaksag, som der har været her engang, hvor man anmodede et medlem om at skrive en bestemt telefax og sende den til justitsministeren. Man kan jo sige, at den her sag foregår dog i offentligheden, så det er dog et fremskridt, hvis man kan sige sådan. Men der blev i hvert fald meget røre om den sag, så jeg synes også, det er en meget mærkelig måde, man har tacklet det her system på.

Vi finder, at det er meget kritisabelt, hvis det er regeringens mening fremover at benytte den her taktik, som man benytter i dag, frem for at komme med et lovforslag om at ændre bestemmelserne eller komme med nogle beslutningsforslag, der klart siger, hvad det er, der skal foregå, sådan at offentligheden får mulighed for at få indflydelse i deputationer og komme med kommentarer til den lovændring, der eventuelt skulle ske på området.

Når man ser helt konkret på den dagsorden, som regeringen foreslår, og som nu om et øjeblik bliver vedtaget, så synes vi, at der er flere ting i den, som er meget kritisable. Når der står »indsnævre landmandens adgang til at fastlægge det forventede udbytt niveau«, så er det jo helt volapyk for disse landmænd. Hvor meget skal det indsnævres? Hvordan skal det indsnævres? Hvem skal hvad? Hvem skal fastlægge det forventede udbytt niveau, når ikke landmanden selv kan gøre det, og får han overhovedet indflydelse på det? Alene den pind rejser en lang række spørgsmål.

Og en pind, som hedder »stille skærpede krav om bedre udnyttelse af husdyrgødningen, i takt